

Ὁ γλάρος (Μιὰ βάρκα ἦταν μόνη)

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Στίχοι: Ἀλέκος Σακελλάριος

Ἑρμηνεία: Ἀλίκη Βουγιουκλάκη

Μιὰ βάρκα ἦταν μόνη σὲ μιὰ θάλασσα γαλάζια
κι ἦτανε κι ἓνας γλάρος μὲ ὀλόλευκα φτερά·
κι ὅλο τὴν κοντοζύγωνε γιὰ νὰ τῆς κάνει νάζια
καὶ τὶς φτεροῦγες του ἔβρεχε στὰ γαλανὰ νερά.

Καὶ ζήλεψα τὴ βάρκα τὴ μικρὴ τὴ χιονάτη,
ποὺ τῆς φιλοῦσε ὁ γλάρος τὸ κατάλευκο πανί,
καὶ νοιώθω σὰν βαρκούλα στὰ γαλάζια τὰ πλάτη
ποὺ ὅλο περιμένω κάποιο γλάρο νὰ φανεῖ.

Ἐνα γεράνι κόκκινο λουλούδισε στὴ γλάστρα
κι ἦρθε μιὰ πεταλούδα ποὺ πετοῦσε σὰν τρελή,
καὶ ποιὸς νὰ ξέρει ἄραγε τί τοῦ ἴπε ἢ ξελογιάστρα
κι ἐκεῖνο ἐκοκκίνησε ἀκόμα πιὸ πολὺ.

Καὶ ὅλο συλλογιέμαι τὰ φτερά τ' ἀνοιγμένα
ἀλλὰ τὸ τί νὰ εἶπαν δὲν τὸ βρίσκω ὁμολογῶ,
ποιὸς ἄραγε τὸ ξέρει νὰ τὸ πεῖ καὶ σὲ μένα,
ἄς τ' ἄκουγα ἀπὸ σένα κι ἄς κοκκίνιζα κι ἐγώ.

Χτὲς τὸ φεγγάρι ἀσήμωσε τῆς λεύκας μας τὰ φύλλα
ποὺ στέκονταν ἀκίνητη ἐκεῖ στὴν ἐρημιά,
κι ὅταν ὁ μπάτης φύσηξε τῆς ἦρθε ἀνατριχίλα,
κι ἀμέσως τρεμουλιάσανε τὰ φύλλα τ' ἀσημιά.

Καὶ ὅλο συλλογιέμαι, συλλογιέμαι πὼς κάτι
πρέπει νὰ εἶπε ὁ μπάτης μυστικὰ μὲς στὰ κλαδιά·
ἄς τ' ἄκουγα ἀπὸ σένα τὰ λογάκια τοῦ μπάτη
κι ἄς ἔνοιωθα νὰ τρέμει σὰν τὰ φύλλα ἢ καρδιά.